אונטער א פאלשער מאסקע

א העכסט סענסאציאָנעלער ראָמאַן פון איבערגעבנהייט אין באַטרוג, פון ליבע פון ש. ל.

:: :: און האס :: ::

(פארטזעצונג)

"ביפסטייק" האָט נאָר פאַרקוועטשט די ליפּן, אום זיך ניט פאַנאַנדערצוּלאַכן.

— איך דיינק קאָמעראַד, אַז דו מאַכסט מיט מיר שפּאַס, אָדער מיינסטו עס אין אמת'ן, אַז אַן ארבעט איז ניטאָ קיין פאַרדינסט ?

— דאָן גיי אריין אין בראָדוויי און זאָג מיר, וואָס טוען די רייכע לייט, וועלכע פאָרן ארום אין די פּרעכטיקע עקיפּאַזשען און אוטאָמאָביל ?

— אָן וואָס טוען די רייכע לייט וואָס פאַרברייגנען זומער אין די בערער, און ווינטער אין אינאַלע אָדער אין עגיפּטן?

— דאָס מוז זיין א טייוולשע ארבעט, וואָס זיי טוען, ווען זיי פאַרדינען אַזוי פיל ?

ער האָט מיט א ווילדן צאָרן א קלאַפּ געטאָן מיט'ן פויסט אויפ'ן טיש.

— זייער איינציקער פאַרדינסט איז,

— וואָס אונזערע מאַמעס האָבן אונז אין האָט אויף א הויפן שמאַטעס אין א קעלער פון א טענעמענט הויז.

— איז דאָס אַן אָרדנונג, אַז איינציקע האָבן אַזוי פיל, אַז עס רינט זיי איבער דער מאָרדע און אַנדערע מוזן הונגערן ? אָדער זאָלן מיר וואַרטן ביז די רייכע, וואָס ווערן דערשטיקט אין זייער פעטס, וועלן ווערן בעלי־צדקות און צוואָוואָרפן א ביין פאַר א וואַילטעטיקן אנשטאַלט ? — און דערפאַר טאַקע, נעם איך פון זיי אַוועק וויפיל איך קאָן.

סטאָנהאַפּ האָט אים ניט געוואָנט ווי דערצושפּרעכן, דען די זעלבע געדאַנקען וועגן דער היינטיקער געזעלשאַפט האָט ער שוין פיל מאָל אליין געטראַכט וועגן דעם.

— פאָלג מיין ראַט, — קאָמעראַד, — האָט "ביפסטייק" געזאָגט שוין שטילער,

— און ווען דו וועסט זיין קלוג, וועסטו ניט דאַרפן ליידן. מיר זיינען א געזעלשאַפט פון יונגע און מוטיקע מענער, וואָס שרעקן זיך ניט אַפּ פאַר קיין זאַך, און מיר דאַרפן היינט גראָדע אַזאַ מענטש ווי דו, וועמען דער מעסער ליגט אויפ'ן האַלז מיר גייען היינט דורכפירן א גרויסע גנבה אין א גאָלד געשעפט און מיר וועלן זיך אַלע צעטיילן מיט דעם גרויסן פאַרמעגן.

דער פאַרשלאַג איז סטאָנהאַפּן ניט געפעלן געוואָרן. אין זיין נויט וואָלט ער שוין יעצט איינגעשטימט אויף אַלעס, אָבער צוליב דעם וואָס ער זיך אונטערוואַר פען דער געפאַר און גיין זוכן א נייע נגבה, וועלן ער האָט נאָך באַהאַלטן די געפונענע צירונג, פון וועלכע ער ווייסט ניט ווי אַזאַ לויז צו ווערן.

ער האָט פאַרטרויערט זיין נייעם קאַמעראַד ביי וועמען די אויגן האָבן אויפגעבליצט ווי ביי א וואָלף, ווען ער האָט דערהערט פון דעם גרויסן אוצר.

— מיר ווייסן שוין ווי אַזוי צו פאַרקויפן אַזאַ סחורה, — האָט ער געזאָגט, "דער קרומער איזאַמיל" קויפט אַזעלכע סחורה. ער נעמט אהיים די דימאַנטן פון זייערע איינפאַסונגען און שיקט זיי אַוועק קיין פאַריז, לאָנדאָן, בערלין, און ווין. מיר האָבן אַן עקספּערט, מען רופט אים "דער צעקוועטשטער נאָז", וועלכער פאַרקויפט די סחורה פאַר'ן ריכטיקן פּרייז.

— קום און צייג מיר וואָס דו האָסט.

זיי זיינען ביידע אַוועקגעגאַנגען. סטאָנהאַפּ האָט געבראַכט זיין נייעם קאָמעראַד צו זיך אהיים, וואו זיי האָבן זיך איינגעשלאָסן אין א באַזונדער צימער אין דער באַנדיט איז איבעראַשט געוואָרן פון דעם בלענדנדן גלאַנץ פון די צירונג.

דאָס איז ווערט ווייניקסטנס אַכציק טויזנט דאָלאַר ! — האָט ער אויסגערופן, — דאָס איז א פאַרמעגן, וואָס מען טרעפט ניט אָפט. דער "צעקוועטשטער נאָז" וועט שוין קריגן דערפאַר גוטע געלט.

ער האָט געהייסן סטאָנהאַפּ'ן צוזאַמענבינדן די גאַנצע צירונג אין א פּעקל, האָט געגעבן דעם אדרעס פון דער קאַפּע הויז וואו צו טרעפן די "צעקוועטשטע נאָז" און סטאָנהאַפּ האָט אים געפאָלגט.

ווען ער איז אריינגעקומען אין דער קאַפע־הויז "די קאַלטע האַנט", איז ער צעלויפן מישט געוואָרן פון דעם טומל און די וויל דע אויסגעלאַכטקייט וואָס ער האָט צום ערשטן מאָל אין זיין לעבן געזעען. ער האָט זיך נאָכגעפרעגט אויף דעם באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז". וואָס איז אין דעם דאָזיקן אויגנבליק געזעסן מיט דעם רעטעקטיוו סיוטאָן.

דער באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז" האָט שוין פון פריער געקראָגן צו וויסן פון דעם פּעקל וואָס מען וועט אים ברייגגען, אָבער אין דעם אויגנבליק ווען ער האָט עס געוואָלט צונעמען פון סטאָנהאַפּ'ס האַנט, האָט דער צעמישטער אַרבעטער אַראָפּגעוואָרפן דאָס אויף דער ערד ערד. דער פּעקל האָט זיך געעפנט און די פּרעכטיקע בריליאַנטן האָבן זיך פאַנאַנדערגעשאָסן.

שנעל ווי א בליץ איז דער דעטעקטיוו אויפגעשפּרונגען, האָט אויפגעהויבן אייניקע שטיקלעך צירונג און זיי באַטראַכט פון אַלע זייטן.

אַלע האָבן זיי געהאַט אויף זיך דעם הערב און די ערשטע בוכשטאַבן פון מאַנפערד דאַדלי.

— — — — — — — — — — — —

ווען די פאַסאַזשירן פון שיף זיינען אַרויפגעקומען אויפ'ן דעק, נאָכדעם ווי זיי האָבן געהערט דעם קראַך פון א רעוואָלווער, האָבן זיי אַפּגענומען גאָרניט געוואוסט וואָס דאָ האָט פּאַסירט.

זיי האָבן געזען דעם פאַלשן באַראָן אַלעקסאַנדער בלאַם, מיט'ן רויטערנדן רעוואָלווער אין האַנט און האָבן פאַרשטאַנען אַז דאָ האָט פּאַסירט א אומגליק. אָבער וואָס ?

די איינציקע וועלכע האָט באַנריפן די נאַכצע וואַרחייט, אַז דאָ איז באַנאַנגען געוואָרן א מאָרד אין אַז דער דערמאָרדער טער איז דער פּאַרטוגעזער, איז געווען חוה מאַריאַנ, די כלה פון דעם פאַלשן באַראָן, די פאַרקליידטע ליידי דאַדלי.

די יונגע מיידל האָט פאַרבראָכן מיט די הענט און האָט אויסגעבראָכן אין א געוויין.

— אָ, געליבטער, וואָס האָסטו געטאָן ? וואָס פאַר א אומגליק !

ענדלאַך האָט ליידי דאַדלי זיך אויף אַזויפיל באַראויקט, אַז זי האָט געקאָנט דערציילן וואָס דאָ האָט פּאַסירט. אין געווען דער מעסער ליגט אויפ'ן האַלז פון דער ליידי, מיר דאַרפן ליידן. מיר, זיינען א געזעלשאַפט פון יונגע און מוטיקע מענער, וואָס שרעקן זיך ניט אַפּ פאַר קיין זאַך, און מיר דאַרפן היינט גראָדע אַזאַ מענטש ווי דו, וועמען דער מעסער ליגט אויפ'ן האַלז מיר גייען היינט דורכפירן א גרויסע גנבה אין א גאָלד געשעפט און מיר וועלן זיך אַלע צעטיילן מיט דעם גרויסן פאַרמעגן.

דער פאַרשלאַג איז סטאָנהאַפּן ניט געפעלן געוואָרן. אין זיין נויט וואָלט ער שוין יעצט איינגעשטימט אויף אַלעס, אָבער צוליב דעם וואָס ער זיך אונטערוואַרפן דער געפאַר און גיין זוכן א נייע נגבה, וועלן ער האָט נאָך באַהאַלטן די געפונענע צירונג, פון וועלכע ער ווייסט ניט ווי אַזאַ לויז צו ווערן.

ער האָט פאַרטרויערט זיין נייעם קאַמעראַד ביי וועמען די אויגן האָבן אויפגעבליצט ווי ביי א וואָלף, ווען ער האָט דערהערט פון דעם גרויסן אוצר.

— מיר ווייסן שוין ווי אַזוי צו פאַרקויפן אַזאַ סחורה, — האָט ער געזאָגט, "דער קרומער איזאַמיל" קויפט אַזעלכע סחורה. ער נעמט אהיים די דימאַנטן פון זייערע איינפאַסונגען און שיקט זיי אַוועק קיין פאַריז, לאָנדאָן, בערלין, און ווין. מיר האָבן אַן עקספּערט, מען רופט אים "דער צעקוועטשטער נאָז", וועלכער פאַרקויפט די סחורה פאַר'ן ריכטיקן פּרייז.

— קום און צייג מיר וואָס דו האָסט.

זיי זיינען ביידע אַוועקגעגאַנגען. סטאָנהאַפּ האָט געבראַכט זיין נייעם קאַמעראַד צו זיך אהיים, וואו זיי האָבן זיך איינגעשלאָסן אין א באַזונדער צימער אין דער באַנדיט איז איבעראַשט געוואָרן פון דעם בלענדנדן גלאַנץ פון די צירונג.

דאָס איז ווערט ווייניקסטנס אַכציק טויזנט דאָלאַר ! — האָט ער אויסגערופן, — דאָס איז א פאַרמעגן, וואָס מען טרעפט ניט אָפט. דער "צעקוועטשטער נאָז" וועט שוין קריגן דערפאַר גוטע געלט.

ער האָט געהייסן סטאָנהאַפּ'ן צוזאַמענבינדן די גאַנצע צירונג אין א פּעקל, האָט געגעבן דעם אדרעס פון דער קאַפּע הויז וואו צו טרעפן די "צעקוועטשטע נאָז" און סטאָנהאַפּ האָט אים געפאָלגט.

ווען ער איז אריינגעקומען אין דער קאַפע־הויז "די קאַלטע האַנט", איז ער צעלויפן מישט געוואָרן פון דעם טומל און די וויל דע אויסגעלאַכטקייט וואָס ער האָט צום ערשטן מאָל אין זיין לעבן געזעען. ער האָט זיך נאָכגעפרעגט אויף דעם באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז". וואָס איז אין דעם דאָזיקן אויגנבליק געזעסן מיט דעם רעטעקטיוו סיוטאָן.

דער באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז" האָט שוין פון פריער געקראָגן צו וויסן פון דעם פּעקל וואָס מען וועט אים ברייגגען, אָבער אין דעם אויגנבליק ווען ער האָט עס געוואָלט צונעמען פון סטאָנהאַפּ'ס האַנט, האָט דער צעמישטער אַרבעטער אַראָפּגעוואָרפן דאָס אויף דער ערד ערד. דער פּעקל האָט זיך געעפנט און די פּרעכטיקע בריליאַנטן האָבן זיך פאַנאַנדערגעשאָסן.

שנעל ווי א בליץ איז דער דעטעקטיוו אויפגעשפּרונגען, האָט אויפגעהויבן אייניקע שטיקלעך צירונג און זיי באַטראַכט פון אַלע זייטן.

אַלע האָבן זיי געהאַט אויף זיך דעם הערב און די ערשטע בוכשטאַבן פון מאַנפערד דאַדלי.

— — — — — — — — — — — —

ווען די פאַסאַזשירן פון שיף זיינען אַרויפגעקומען אויפ'ן דעק, נאָכדעם ווי זיי האָבן געהערט דעם קראַך פון א רעוואָלווער, האָבן זיי אַפּגענומען גאָרניט געוואוסט וואָס דאָ האָט פּאַסירט.

זיי האָבן געזען דעם פאַלשן באַראָן אַלעקסאַנדער בלאַם, מיט'ן רויטערנדן רעוואָלווער אין האַנט און האָבן פאַרשטאַנען אַז דאָ האָט פּאַסירט א אומגליק. אָבער וואָס ?

די איינציקע וועלכע האָט באַנריפן די נאַכצע וואַרחייט, אַז דאָ איז באַנאַנגען געוואָרן א מאָרד אין אַז דער דערמאָרדער טער איז דער פּאַרטוגעזער, איז געווען חוה מאַריאַנ, די כלה פון דעם פאַלשן באַראָן, די פאַרקליידטע ליידי דאַדלי.

די יונגע מיידל האָט פאַרבראָכן מיט די הענט און האָט אויסגעבראָכן אין א געוויין.

— אָ, געליבטער, וואָס האָסטו געטאָן ? וואָס פאַר א אומגליק !

ענדלאַך האָט ליידי דאַדלי זיך אויף אַזויפיל באַראויקט, אַז זי האָט געקאָנט דערציילן וואָס דאָ האָט פּאַסירט. אין געווען דער מעסער ליגט אויפ'ן האַלז פון דער ליידי, מיר דאַרפן ליידן. מיר, זיינען א געזעלשאַפט פון יונגע און מוטיקע מענער, וואָס שרעקן זיך ניט אַפּ פאַר קיין זאַך, און מיר דאַרפן היינט גראָדע אַזאַ מענטש ווי דו, וועמען דער מעסער ליגט אויפ'ן האַלז מיר גייען היינט דורכפירן א גרויסע גנבה אין א גאָלד געשעפט און מיר וועלן זיך אַלע צעטיילן מיט דעם גרויסן פאַרמעגן.

דער פאַרשלאַג איז סטאָנהאַפּן ניט געפעלן געוואָרן. אין זיין נויט וואָלט ער שוין יעצט איינגעשטימט אויף אַלעס, אָבער צוליב דעם וואָס ער זיך אונטערוואַרפן דער געפאַר און גיין זוכן א נייע נגבה, וועלן ער האָט נאָך באַהאַלטן די געפונענע צירונג, פון וועלכע ער ווייסט ניט ווי אַזאַ לויז צו ווערן.

ער האָט פאַרטרויערט זיין נייעם קאַמעראַד ביי וועמען די אויגן האָבן אויפגעבליצט ווי ביי א וואָלף, ווען ער האָט דערהערט פון דעם גרויסן אוצר.

— מיר ווייסן שוין ווי אַזוי צו פאַרקויפן אַזאַ סחורה, — האָט ער געזאָגט, "דער קרומער איזאַמיל" קויפט אַזעלכע סחורה. ער נעמט אהיים די דימאַנטן פון זייערע איינפאַסונגען און שיקט זיי אַוועק קיין פאַריז, לאָנדאָן, בערלין, און ווין. מיר האָבן אַן עקספּערט, מען רופט אים "דער צעקוועטשטער נאָז", וועלכער פאַרקויפט די סחורה פאַר'ן ריכטיקן פּרייז.

— קום און צייג מיר וואָס דו האָסט.

זיי זיינען ביידע אַוועקגעגאַנגען. סטאָנהאַפּ האָט געבראַכט זיין נייעם קאַמעראַד צו זיך אהיים, וואו זיי האָבן זיך איינגעשלאָסן אין א באַזונדער צימער אין דער באַנדיט איז איבעראַשט געוואָרן פון דעם בלענדנדן גלאַנץ פון די צירונג.

דאָס איז ווערט ווייניקסטנס אַכציק טויזנט דאָלאַר ! — האָט ער אויסגערופן, — דאָס איז א פאַרמעגן, וואָס מען טרעפט ניט אָפט. דער "צעקוועטשטער נאָז" וועט שוין קריגן דערפאַר גוטע געלט.

ער האָט געהייסן סטאָנהאַפּ'ן צוזאַמענבינדן די גאַנצע צירונג אין א פּעקל, האָט געגעבן דעם אדרעס פון דער קאַפּע הויז וואו צו טרעפן די "צעקוועטשטע נאָז" און סטאָנהאַפּ האָט אים געפאָלגט.

ווען ער איז אריינגעקומען אין דער קאַפע־הויז "די קאַלטע האַנט", איז ער צעלויפן מישט געוואָרן פון דעם טומל און די וויל דע אויסגעלאַכטקייט וואָס ער האָט צום ערשטן מאָל אין זיין לעבן געזעען. ער האָט זיך נאָכגעפרעגט אויף דעם באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז". וואָס איז אין דעם דאָזיקן אויגנבליק געזעסן מיט דעם רעטעקטיוו סיוטאָן.

דער באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז" האָט שוין פון פריער געקראָגן צו וויסן פון דעם פּעקל וואָס מען וועט אים ברייגגען, אָבער אין דעם אויגנבליק ווען ער האָט עס געוואָלט צונעמען פון סטאָנהאַפּ'ס האַנט, האָט דער צעמישטער אַרבעטער אַראָפּגעוואָרפן דאָס אויף דער ערד ערד. דער פּעקל האָט זיך געעפנט און די פּרעכטיקע בריליאַנטן האָבן זיך פאַנאַנדערגעשאָסן.

שנעל ווי א בליץ איז דער דעטעקטיוו אויפגעשפּרונגען, האָט אויפגעהויבן אייניקע שטיקלעך צירונג, און זיי באַטראַכט פון אַלע זייטן.

אַלע האָבן זיי געהאַט אויף זיך דעם הערב און די ערשטע בוכשטאַבן פון מאַנפערד דאַדלי.

— — — — — — — — — — — —

ווען די פאַסאַזשירן פון שיף זיינען אַרויפגעקומען אויפ'ן דעק, נאָכדעם ווי זיי האָבן געהערט דעם קראַך פון א רעוואָלווער, האָבן זיי אַפּגענומען גאָרניט געוואוסט וואָס דאָ האָט פּאַסירט.

זיי האָבן געזען דעם פאַלשן באַראָן אַלעקסאַנדער בלאַם, מיט'ן רויטערנדן רעוואָלווער אין האַנט און האָבן פאַרשטאַנען אַז דאָ האָט פּאַסירט א אומגליק. אָבער וואָס ?

די איינציקע וועלכע האָט באַנריפן די נאַכצע וואַרחייט, אַז דאָ איז באַנאַנגען געוואָרן א מאָרד אין אַז דער דערמאָרדער טער איז דער פּאַרטוגעזער, איז געווען חוה מאַריאַנ, די כלה פון דעם פאַלשן באַראָן, די פאַרקליידטע ליידי דאַדלי.

די יונגע מיידל האָט פאַרבראָכן מיט די הענט און האָט אויסגעבראָכן אין א געוויין.

— אָ, געליבטער, וואָס האָסטו געטאָן ? וואָס פאַר א אומגליק !

ענדלאַך האָט ליידי דאַדלי זיך אויף אַזויפיל באַראויקט, אַז זי האָט געקאָנט דערציילן וואָס דאָ האָט פּאַסירט. אין געווען דער מעסער ליגט אויפ'ן האַלז פון דער ליידי, מיר דאַרפן ליידן. מיר, זיינען א געזעלשאַפט פון יונגע און מוטיקע מענער, וואָס שרעקן זיך ניט אַפּ פאַר קיין זאַך, און מיר דאַרפן היינט גראָדע אַזאַ מענטש ווי דו, וועמען דער מעסער ליגט אויפ'ן האַלז מיר גייען היינט דורכפירן א גרויסע גנבה אין א גאָלד געשעפט און מיר וועלן זיך אַלע צעטיילן מיט דעם גרויסן פאַרמעגן.

דער פאַרשלאַג איז סטאָנהאַפּן ניט געפעלן געוואָרן. אין זיין נויט וואָלט ער שוין יעצט איינגעשטימט אויף אַלעס, אָבער צוליב דעם וואָס ער זיך אונטערוואַרפן דער געפאַר און גיין זוכן א נייע נגבה, וועלן ער האָט נאָך באַהאַלטן די געפונענע צירונג, פון וועלכע ער ווייסט ניט ווי אַזאַ לויז צו ווערן.

ער האָט פאַרטרויערט זיין נייעם קאַמעראַד ביי וועמען די אויגן האָבן אויפגעבליצט ווי ביי א וואָלף, ווען ער האָט דערהערט פון דעם גרויסן אוצר.

— מיר ווייסן שוין ווי אַזוי צו פאַרקויפן אַזאַ סחורה, — האָט ער געזאָגט, "דער קרומער איזאַמיל" קויפט אַזעלכע סחורה. ער נעמט אהיים די דימאַנטן פון זייערע איינפאַסונגען און שיקט זיי אַוועק קיין פאַריז, לאָנדאָן, בערלין, און ווין. מיר האָבן אַן עקספּערט, מען רופט אים "דער צעקוועטשטער נאָז", וועלכער פאַרקויפט די סחורה פאַר'ן ריכטיקן פּרייז.

— קום און צייג מיר וואָס דו האָסט.

זיי זיינען ביידע אַוועקגעגאַנגען. סטאָנהאַפּ האָט געבראַכט זיין נייעם קאַמעראַד צו זיך אהיים, וואו זיי האָבן זיך איינגעשלאָסן אין א באַזונדער צימער אין דער באַנדיט איז איבעראַשט געוואָרן פון דעם בלענדנדן גלאַנץ פון די צירונג.

דאָס איז ווערט ווייניקסטנס אַכציק טויזנט דאָלאַר ! — האָט ער אויסגערופן, — דאָס איז א פאַרמעגן, וואָס מען טרעפט ניט אָפט. דער "צעקוועטשטער נאָז" וועט שוין קריגן דערפאַר גוטע געלט.

ער האָט געהייסן סטאָנהאַפּ'ן צוזאַמענבינדן די גאַנצע צירונג אין א פּעקל, האָט געגעבן דעם אדרעס פון דער קאַפּע הויז וואו צו טרעפן די "צעקוועטשטע נאָז" און סטאָנהאַפּ האָט אים געפאָלגט.

ווען ער איז אריינגעקומען אין דער קאַפע־הויז "די קאַלטע האַנט", איז ער צעלויפן מישט געוואָרן פון דעם טומל און די וויל דע אויסגעלאַכטקייט וואָס ער האָט צום ערשטן מאָל אין זיין לעבן געזעען. ער האָט זיך נאָכגעפרעגט אויף דעם באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז". וואָס איז אין דעם דאָזיקן אויגנבליק געזעסן מיט דעם רעטעקטיוו סיוטאָן.

דער באַנדיט "די צעקוועטשטע נאָז" האָט שוין פון פריער געקראָגן צו וויסן פון דעם פּעקל וואָס מען וועט אים ברייגגען, אָבער אין דעם אויגנבליק ווען ער האָט עס געוואָלט צונעמען פון סטאָנהאַפּ'ס האַנט, האָט דער צעמישטער אַרבעטער אַראָפּגעוואָרפן דאָס אויף דער ערד ערד. דער פּעקל האָט זיך געעפנט און די פּרעכטיקע בריליאַנטן האָבן זיך פאַנאַנדערגעשאָסן.

שנעל ווי א בליץ איז דער דעטעקטיוו אויפגעשפּרונגען, האָט אויפגעהויבן אייניקע שטיקלעך צירונג, און